

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3142/2019. (VI. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.II.37.497/2017/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Bálint Tünde, 1012 Budapest, Logodi utca 65.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.II.37.497/2017/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Pest Megyei Kormányhivatal Váci Járási Hivatala az indítványozó vezetői engedély kibocsátására irányuló kérelmét elutasította, mivel az indítványozó németországi vezetői engedélyét 2004-ben ittas járművezetés során elkövetett cserbenhagyásos gázolás, majd gyorsjárat miatt bevonták, közlekedépszichológiai vizsgálatra és utánpótlásra kötelezték. A másodfokú hatóság a határozatot helybenhagyta, rámutatva arra is, hogy fentiekre tekintettel kérdéseket vet fel, hogy az indítványozó hogyan szerezhetett 2005-ben Csehországban vezetői engedélyt. Az indítványozó keresetét az elsőfokú bíróság elutasította.
- [3] Ezt követően az indítványozó felülvizsgálati eljárást indított a Kúriánál. Indokolásában előadta, hogy Csehországban érvényes vezetői engedéllyel rendelkezett, így a magyar hatóságoknak ezt a tényt figyelembe kellett volna vennie és a vonatkozó kormányrendelet értelmében a más tagállamban – jelen esetben Csehországban – kiállított jogosítványt cserével kellett volna érvényesítenie. A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a bíróság helyesen alkalmazta a döntésében hivatkozott irányelvet, amely alapján a visszavont német vezetői engedélyre tekintettel nem engedélyezte a magyar vezetői engedély kiadását. Azt is hangsúlyozta, hogy az ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége, hogy az indítványozó 2005 és 2015 között cseh vezetői engedéllyel rendelkezett.
- [4] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben előadta, hogy a támadott ítélet sérti az Alaptörvény E) cikkét, a XII. cikk (1) bekezdésben foglalt munka és foglalkozás szabad megválasztásának jogát, a XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalmát, a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot és a XXVII. cikkben foglalt szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogot.
- [5] Az indítványozó szerint a tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő joga azáltal sérült, hogy a Kúria megtagadta az ügy felterjesztését az Európai Unió Bírósága elé előzetes döntéshozatali eljárás céljából. Részletezi, hogy álláspontja szerint a Kúria miért tévedett azzal, hogy a közösségi jog alkalmazását nyilvánvalónak tartotta. Ezzel szerinte megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát, „ami magában foglalja a megfelelő és teljes jogorvoslatihoz való jogot”. Szintén az előzetes döntéshozatali eljárásra való felterjesztés elmaradásában látja az Alaptörvény E) cikkének sérelmét, ami közvetve az ő jogait is sérti.
- [6] A XV. cikk (2) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy a Kúria figyelmen kívül hagyta az érvényes cseh vezetői engedély tényét és csak az évekkel korábbi, visszavont német vezetői engedélyt vette figyelembe. Szerinte egy cseh állampolgár esetében csak a cseh engedélyt vették volna figyelembe, neki viszont az állampolgársága miatt a német engedélyt vették alapul. Ezzel szerinte különbséget tett a bíróság a német állampolgárok és más állampolgárok között.
- [7] A szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog azáltal sérült az indítványozó szerint, hogy amennyiben egy német állampolgár szokásos tartózkodási helye Magyarországon van, akkor ő egyáltalán nem szerezhet vezetői

engedélyt, mivel erre a magyarországi tartózkodási helye miatt Németországban sincs lehetősége. Ezáltal a tömegközlekedést leszámítva nem tud szabadon mozogni. Ugyanezen okokra tekintettel az indítványozó a munka és foglalkozás szabad megválasztásának jogát is megsértve látja, mivel bizonyos foglalkozásokat így nem választhat.

- [8] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [9] 2.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [10] 2.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Ugyanakkor az indítványban megjelölt E cikk nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, így ez az indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásának. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [11] Az indítvány az Alaptörvény XII. cikke, XV. cikk (2) bekezdése és XXVII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével kapcsolatban mindössze annyit rögzít, hogy a bíróság döntése sérelmes, a német állampolgárokkal szemben hátrányos megkülönböztetést alkalmaz, de ezt alkotmányjogilag értékelhető érvekkel nem támasztja alá. Ugyancsak nem felel meg ennek az előírásnak az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elem, ugyanis az indítványozó érvei alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem tartalmaznak. Ugyanezen okból kifolyólag nem felel meg ennek a befogadási feltételnek a XII. cikkre vonatkozó indítványi elem sem.
- [12] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § a) pont]. Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető (Abtv. 27. §).
- [13] 2.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Ez a feltétel a jelen ügyben benyújtott panasz vonatkozásában nem teljesült.
- [14] Az indítványozó által hivatkozott Alaptörvény XXIV. cikke a hatósági eljárásokra vonatkozóan fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, a bíróság hatáskörébe tartozó jogorvoslati eljárás során ezért ezen alapjoggal összefüggő sérelme az indítványozónak elvileg sem keletkezhetett [3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [6]]. Az alkotmányjogi panasz tartalma szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, az Alaptörvény XXVIII. cikkének megsértését állította.
- [15] Az Alkotmánybíróság korábban már vizsgálta az eljáró bíróságok előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó jogát, illetve kötelezettségét, és az alábbiakat állapította meg. „Az Európai Unió Bírósága [a továbbiakban: EUB] ugyanakkor a [...] CILFIT-ügyben megállapította azokat az eseteket, melyekben a tagállami bíró nem köteles valamely kérdést az EUB elé terjeszteni, azaz mentesül az előterjesztési kötelezettsége alól. Az EUB e döntésében kimondta ugyanakkor azt is, hogy a peres felek indítványozhatják ugyan a nemzeti bíróságnál a kezdeményezést, azonban a bírót nem köti a felek kérelme, a bírónak diszkrecionális joga van

- annak eldöntésére, hogy megkeresi-e az EUB-t előzetes döntéshozatalt kérve.: »a [EGKSZ] 177. cikk [jelenleg EUMSZ 267. cikk] nem jelent jogorvoslati lehetőséget a felek számára valamely nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő ügyben. Az, hogy az egyik fél állítása szerint a jogvita a közösségi jog értelmezésének kérdését veti fel, önmagában nem elegendő tehát ahhoz, hogy az érintett bíróság köteles legyen a kérdést a 177. cikk értelmében felmerült kérdésnek tekinteni.« Az Alkotmánybíróság[nak... – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, a továbbiakban: régi Pp.] 155/A. §-ával összefüggésben jogalkotói mulasztást megállapító – 26/2015. (VII. 21.) AB határozata, valamint a régi Pp. 155/A. § – módosított – (2) bekezdése azt a követelményt támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az előzetes döntéshozatal kezdeményezésének elutasítását legkésőbb az ügydöntő határozatban indokolni köteles” {3082/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [32]–[34]; 3353/2018. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [15]–[16]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy a bíróság megvizsgálta az indítványozónak azt a kérelmét, hogy előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen az EUB előtt, azonban azt nem látta szükségesnek. A bíróság ítélete e körben részletes indokolást tartalmaz. Azt, hogy ez az indokolás megfelelő-e, az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja.
- [17] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, ahogyan a jogalkalmazói jogértelmezés felülbírlata sem. Kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és amennyiben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet észlel, azt kiküszöbölve, az alapjogi sérelmet orvosolja. Az indítványozó azonban valójában nem a sérelmezett bírósági ítélet alkotmányossági vizsgálatát kérte, hanem azt kívánta elérni, hogy a magyar hatóságok ne vegyék figyelembe azt a tény, hogy az indítványozónak Németországban ittas vezetés miatt korábban visszavonták a vezetői engedélyét.
- [18] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában rögzített hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját vizsgálja. Annak megítélése, hogy az indítványozó Csehországban érvényes vezetői engedélyének tényét a magyar hatóságoknak figyelembe kellett volna-e vennie, olyan jogszabály-értelmezési feladat, amely a bíróságok hatáskörébe tartozik.
- [19] Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése értelmében a magyar állam a hatalom megosztásának elvén működik. Ennek tiszteletben tartása az Alkotmánybíróságra nézve is kötelező, erre tekintettel a konkrét jogvitákban a bíróságok jogkörébe tartozó szakjogi, valamint jogszabály-értelmezési kérdésekben való állásfoglalásba nem bocsátkozhat, ez sem az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, sem az Abtv. 27. §-a alapján nem lehet a feladata, ugyanis ez nem tartozik az alaptörvény-ellenesség vizsgálatának körébe {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3014/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [14]; 3029/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3168/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; 3091/2013. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [20] 3. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést, továbbá nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszatartotta.

Budapest, 2019. június 4.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1561/2018.

